

תת"ע 11275/03 - מדינת ישראל נגד חיים ברודז'יק

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 11275-03-19 מדינת ישראל נ' חיים ברודז'יק
תיק חיזוני: 734118400067

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אלון אופיר
מאשימה מדינת ישראל
נגד חיים ברודז'יק חיים ברודז'יק
נאשמים

החלטה

לנאהם מיוחסת עבירה של אי ציות לתמרור מכח תקנה 22 (א) בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961.

בעובדות כתב האישום נטען כי הנאהם לא ציית לתמרור 820 בכך שהחינה את רכבו בתוך שטח המסומן על פני הכביש בניגוד לתמרור.

בתשובתו לאישום בבית המשפט טען הנאהם כי במהלך האירוע רק עצר במקום ולא עזב את הרכב עצמו אלא נותר לעמוד לידיו ובמצב זה אין מדובר בחניה ולכן אין מדובר באין ציות לתמרור 820.

מנגד טען התובע כי כפирתו של הנאהם היא בעצם הודהתו בעבירה, שכן עצם עצירת הרכב במקום שסומן כתמרור 820, שעה שהנאשם היה מחוץ לרכב, נחשבת כחינה לכל דבר בניגוד לתמרור 820.

מהחר וסבירתי כי המחלוקת בין הצדדים אינה עובדתית אלא משפטית, החלטתי כי טרם ימשכו ההליכים בתיק, תינגן החלטה של בית המשפט בטענות הצדדים שכן יש לראות בעמדת הנאהם קטינה מקדמית בהליך פלילי.

תמרור 820 מגדיר מקום האסור לחניה המסומן בצבע לבן. לשון החוק: "**אסורה חניה בתוך השטח המסומן**".

בסעיף 1 של תקנות התעבורה מצויה ההגדרה למילה "חניה": "**העמדת רכב לזמן כשלחו, שלא לשם העלאת אנשים או הורדתם או טיענת מטען או פריקתו מיד, בלי פסקות, בין שיש ברכב נהג או אנשים או מטען ובין שאון**".

לצורך הכרעה בשאלת האם התנהלות הנאהם עומדת בהגדרה של סעיף 1 לתקנות יש לבחון את גרסת השוטר אל מול גרסת הנאהם.

עמוד 1

נסיבות הדוח כפי שצוינו על ידי השוטר: "במהלך משמרת סיור הבחנתי ברכב הנ"ל כאשר נהג הרכב היה סמור לאוטו מסרתי לו כי אסור לוחנות במקום הנ"ל התווכח איתי ואמר תרשום דו"ח תעשה מה שאתה רוצה ועוזבת את המקום והשair את הרכב בנגדו לتمرור הנ"ל הדוח הוצמד לשמשה הקידמית של הרכב".

לטענת הנאים : מדובר במלבן ליד מקום עבודתו בו עוצרים ויצאים עניין שבשגרה, הוא עצמו עמד מחוץ לרכב כדי להסביר לבנו כיצד הגיעו למקום אחר, אז חזר לרכב. לדבריו: "**הוא סתום רשם הדבקה למרות שאני היתי שם כדי שהדבר יחשב כחניה למרות שלא מדובר בחניה**"(פרוטוקול מיום 28.04.19 עמוד 1 שורות 23-25).

לאחר עיון בנסיבות הצדדים ובחומר הראיות - מצאתי כי קיים פער בתיאור העובדתי של השוטר בין התיאור העובדתי של הנאשם . אין לבית המשפט די נתונים באשר למטרת עצירת הנאשם במקום וכן באשר לשאלת האם עזב הנאשם המקום או נשאר ליד רכבו.

במצב דברים זה, על מנת לעורר עובדתי בתיק, אין מנוס אלא לנحال בתיק זה הוכחות.

בשולוי קביעתי לעיל, ומאחר והמדובר בעבירה חניה לכארה, מתבקשת המדינה לשקל את האינטרס הציבורי שבניהול תיק זה עם עדדים בבית המשפט.

ככל שתעמדו המדינה על ניהול התיק, יקצחה לו בית המשפט זמן שיפוטי והתיק יקבע להוכחות.

המדינה תודיע עדיף למועד לבית המשפט בכתב תוך 30 יום ממהיום.

עוותק יועבר לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג סיון תשע"ט, 26יוני 2019, בהעדן הצדדים.